

לשלם לו שכר ע"ש וזפרטו צימני השוכנים יהדר להיות מוהל לתיקון פנס הברית והמוהל הוא אמלעי להכניס בני ישראל תחת כנפי השכינה והוא דמיון כהן המקריב קרבן כי דם מילה במקום דם קרבן וזממלה יתירה בקוד אדם כי יקריב מכם קרבן לר' (שרצט הזהב):

ג. כמו שהמוהל מעביר מאזר הברית בחתיכתו הערלה וזפריעה כל קליפות ומתקן שם מקום להשרות שם השכינה כן כשנשמתו תעלה למעלה הקב"ה יעביר ממנה כל מלאכי חבלה ומקטריגים שלא יקרבו אליה כו' (מעבד יבוק מאמר ה' פ' ח'). כי בסי' זכר דוד מ"א פס"ה שמלא בסי' כת"י מר' יונה הרופא שהמוהלים יודעי ספר מלניעים הערלות של התינוקות שמלו ומלוים שלאחר מיתתם ילבישום עליהם כמו מלבוש ואומרים שזה סגולה להצריח מהם כל מזיק ומחבל ומיבשים אותם על עץ עגול שלא יסריחו ואח"כ מנניעים אותם ע"ש ומ"מ יתנוס קודם בעפר ויכסום ואח"כ יוכלו ליטלם מן העפר ויש כותבים על ספר כל שמות הילדים שמלו ומלוים לתת בקברם ספר הזה וסימן טוב למוהל אם מהל ילדים מספר שמו עכ"ל:

ד. יכול המוהל לבקש מאבי הבן שיכבדו במילת בנו אף שידוע שגם אחר משתדל אללו לקבל ממנו הכיבוד ואין בזה דין עני המהפך בחררה (ברית אבות ח' ט"ו). ומ"מ ע"י קטעה ומריבה הוי בזיון להמלוה וכן אם נתכבדו שנים או שלשה אל יחוקטו ח"ו אלא יתפשרו בטוב ע"י גורל:

ה. יש שמחבדין חיתוך מפני שיש ברכה ג"כ ושכחו דגדול העונה יותר מן המצרך וגם דאין המלוה נקראת אלא על שם מי שגומרה (מגדל עוז). ואם הפורע מצרך ברכת אשר קידש ודאי דאין חילוק (כורת הברית). ועיין לעיל סי' ב' סעיף כ"ח:

ו. ציוס שלפני המילה ילך המוהל לבקר את הילד אם הוא ראוי למולו ויביט אל מראהו כי מראה גע"ל אינו ייכר כלילה כמ"ש האחרונים [הבחתים במטה אשר סי' ל"ח אות י"ז] לענין מראות הריאה ואם אינו פנוי ציוס יבקרנו כלילה ומנהגנו לבקר כליל הוואכנאכט זולת אם נולד בו חיזה ריעותא ואמנם יסתכל בו גם בבקר לפני המילה: